

Opazke.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Torrente, 12. Vsak list mora biti frankiran. Rokopisi se ne vračajo.

***

Inserati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 nov.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema opravištvu, ulica Torrente 12.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

•Edinost.

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1 uri popoldne.

***

Cena za vse leto s prilogo 7 for., za pol leta 3 for. 50 nov., za četrt leta 1 for. 75 nov. — Edinost brez priloge stane za celo leto 6 for., za pol leta 3 for., za četrt leta 1 for. 50 nov. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu, v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

V edinosti je moč.

Prihodnja vojna v številkah.

Vojno-in finančno-statistična studija, dr. Albert Schäffle, c. kr. avstrijski minister iz službovanja, Tübingen 1887.

Žalostna resnica je, da avstrijski Nemci ponujajo svojim večstoletnim sedravljanom kalozno grenkosti vedno in vedno, kakor baš odvisi od njihove sebičnosti in nespameti. Tem večja dolžnost je tedaj vsakemu omikanemu Slovanu, da se javno zahvali mnogobrojnim Nemcem v nemškem cesarstvu, ako nam isti dokažejo, bodi si po svojih činih, bodi si s pisnimi deli, da stojé res na visoki stopinji izobraženosti ter nam ponujajo iz svojega visokega stališča bratsko roko in sočutljivo srcé.

Ne čudimo se postopanju berlinskega dvora in politiki kneza Bismarcka, kajti eden in drugi pozna Rusijo jako natančno, pozna jo mnogo pobljže, kakor vsi dunajski, graški in peštanski kričači in »švindlarji«; oni morajo vedeti, da bode imela Rusija leta 1950—150 milijonov stanovnikov, od kojih $\frac{9}{10}$ v Evropi večinom Slovanov, in ako ne bi tega znali, povedali bi jim to bili uže davno učejniaki Hellwald, Leroy Beaulieu, Roscher in še drugi. — Ne more nas toraj zavzeti, ako oni realistični politiki zagrmé napuhjenim huzarskim nazovipolitikom v Pešti krepki: »Stoj!«, kajti uže zdaj se kažejo znamenja velike prihodnjosti vedno rastočega ogromnega slovanskega cesarstva, in ako politiki v Berlinu želé živeti v miru z velikanskim cesarstvom, tedaj je to na čast njihove pameti in njihovemu srcu. Temu se tedaj ne čudimo; toda posebno važnost dajemo

onim Nemcem v velikej nemški državi, kateri po svojem pismenem delovanju neutrudno širijo svetlobo po nemškem cesarstvu ter skušajo zbraviti grozni dvoboj nemškega in slovanskega sveta. Iz prejšnjih časov poznamo Hellwald-a, pisca realistične kulturne zgodovine; poznamo dalje Bluntschli-ja in Julja Fröbelja, pisca važnega umotvora o »Politiki«. Našo posebno hvaležnost pa je zaslužil uže pred dvema letoma berlinski filozof pl. Hartmann, kateri je probudil splošno pozornost, ko je svaril v treh člankih avstrijske Nemce in Madjare ter jih prosil v lastnem interesu in z obzirom na nemško državo, da popusté svoje brutalno postopanje proti ogromnej večini avstrijskih državljanov i proti Slovanom. Posebno važno je, da je takrat pl. Hartmann omenil v soglasju z resnico in z Klun-ovim statističnim delom, da stoji Trst na slovanskej zemlji in da tedaj ne more nikdar postati niti nemški niti italijanski, kar smo mi ob svojem času konstatovali v posebnem članku.

Danes opozorujemo naše čitatelje na ravno izšlo knjižico Schäffle-jevo: »Prihodnja vojna v številkah« (Der nächste krieg in zahlen), posebno ponatiseno iz lista za splošno državno vednost. Knjižica je prišla na svetlo v prav važnem trenutku, ko se ima določiti o zgodi ali nezgodi našega sveta. Uže v svojej monografiji o socialnej demokraciji se je Schäffle toplo zavzel za trocarsko zvezo; danes zahteva, da je Nemčija oborožena, toda da ima v zvezi z Rusijo in Avstrijo ohraniti mir, kajti vojna izražena v številkah se je uže dosedaj pokazala

strašansko in grozno in kakošna bi bila še-le splošna vojna, katera bi se unela sedaj s pomočjo vseh grozovitih sredstev, koje ima danes svet na razpolaganje! Na strani 21 svoje knjižice pravi pisec, da taka vojna bi zahtevala od Avstrije 600 milijonov mark novega davka, ako bi bila zmaga na nasprotni strani, in 300 milijonov, ako bi bila zmaga na avstrijski strani, in to je vsekako enako ogromnemu državnemu polomu! Ruske finance so v enakem slabem stanju. Avstrijsko-Ogrska in Rusija bi bili prisiljeni, da napraviti velik polom, (krah), da tako odvržeti novo breme od davkeplačevalca na državnega upnika (stran 11.) in kako stanje bi bilo še le potem!

Posebni vpliv Rusije na Bolgarsko, katera je bila osvobojena po ruskih žrtvah, ni interesom drugih držav zlikan važen, da bi bilo vredno in da se zarad teh interesov ogubi Avstro-ogersko, (stran 21). Politični vpliv Rusije na Bolgarsko, celó na Carigrad davno ni za Avstrijsko-Ogersko dosti važen vzrok, da provzroči tako strahovito vojno (stran 22). — Kdo pa jo želi? — Angleška, koja bi rada porabila madjarski srd do Rusije, ali prav za prav proti lastnemu cesarju in kralju, v namen, da bi si Evropa še enkrat zanje prste opekla. Angleška nam (Avstriji) želi vsakih 30 let ogromne troške grozovite vojne radi lastne varnosti! (stran 22). Mi nemo vzroka, pravi Schäffle, da se bojujemo z Rusijo za Angleško, in da pripomremo, da postane sredozemsko morje angleško jezero in Egipt angleška pokrajina.

(Dalje prih.)

Občni zbor

ženske podružnice družbe Sv. Cirila in Metoda v Trstu

(Konec.)

Predsednica poprašá, ali ima kaka družabnica kaj omeniti k temu poročilu, in ako ne, naj bi zbor odobrovalno vzel na znanje sporočilo, kar se je brez ugovora zgodilo soglasno sè vstanjem sè sedežev. — Na to povabi predsednica gospico denarničarko, da poroča o materialnem stanju društva, na kar gospica Ljudmila Mankočeva jako razumljivo poroča tako-le:

V dolžnost si štejem javiti slavnemu zboru, da je naše denarno stanje v tem kratkem času izvrstno, ker vpisanih je 109 čestitih družabnic. Med njimi: 1 pokroviteljica bl. g. Ivana Kalister, ki je poklonila 100 gl.; 8 ustanovnic, ki so plačale po 10 gl. te so čestite gospé in gospičične: Bonne Ana, Godnj Virginija, Hočvar Marija, Mankoč Ljudmila, Truden Natalija, Valenčič Vekoslava, Vadnov Josipina in Počakaj Marija. Mej letnicami imamo nekatere požrtvovalne narodne dame, ki plačujejo po več gl. na leto, katerih imena hočemo kasneje objaviti, ker do zdaj niso še vse plačale. Dohodkov smo imele do sedaj gl. 226, troškov pa je bilo za razne podružnične potrebe gl. 4.82 novč. Cistih dohodkov je zatorej bilo gl. 221.18 novč. (t. j. dvestosedemindvajset gl. 18 nov.), ki so se poslali slavnemu vodstvu v Ljubljani dné 7. t. m. Ker je namen naši ženski podružnici tudi podpirati nežno mladino z razno obleko, nabralo se je do zdaj tudi nekoliko denarja, ki ni vračunjen v poprejšnjem izkazu, in v katerem odbor da račun o svojem času.

Tudi to poročilo je zbor z veliko zadovoljnostjo in odobravanjem vzel na znanje. Gospa predsednica vabi na to, da se k četrti točki oglašijo one č. družabnice, ki bi imele staviti kak poseben predlog. — Oglasi se prva gospica Ana Ko-

Olga ni pustila, da bi zmiraj delal. Tudi ona je znala šivati in veziti, s čemer si je lahko kaj zaslužila, ali on jo je polagoma dela odnavadil, kajti prilajala je vedno kratkovidnejša, v tem ko je bil on močan ter je mogel delati ves dan, ne da bi se bil utrudil. Polagoma, v odlomkih časa delal je vsak dan okolo velike slike. Ta slika je bila njegova zadnja nada. Namenil jo je poslati na razstavo v Turin in upal je, da jo sprejmó, ker gledal je, da jej ne pritakne nič čudnega, nenaravnega. Subjekt je bil historičen: »Smrt Franja Ferruccio«.

Ali tudi sedaj se je ubogi Calcedonio opekel.

Roka njegova, navajena sedaj na slikanje navadnih lehkih podob, ni hotela slediti umetnikove domišljije. On se tega ni zavedel, ampak živel je v prepričanji, da bode njegova slika mojstersko delo. Enako sta jo sodila tudi Olga in Viktorica. Ali ko jo je odposlal na razstavo po osem mesečnem mučnem delu, pa so mu jo tam odvrnoli, rekoč, da je vsa slika nenaravna, da se barve oddaljuje od realnosti, da je kretanje vseh slabo narejeno, — tedaj se je ubožu zmešalo.

Calcedonio je zblaznel. Zaprli so ga v blaznico, kder sem ga obiskala minolo nedeljo. On ne umeje več ničesa. Govorila sem mu o njegovih slikah in gledal me je strašnim pogledom.

— Ah, moja dela, moje slike!!! — in smijal se je grozno.

Olga se je poprijela zopet igle; Viktorica pa si je prekrbela novih vzorcev za čipke, katere dela prav lepe.

PODLISTEK.

Slikar.

Iz laškega poslovenil Levin.

(Konec.)

— Sedaj pojdem domov, ata, kajti mama bi lahko bila v skrbeh radi mene.

— Kedaj se povrneš?

— Jutri.

— In potem?

— Pridem vsak dan.

— Nečem, da poveš mami, veš.

— Dobro — odvrnola je deklica ter hotela oditi.

— Počkaj, Viktorica. Hočem vkupiti tvoje čipke. Koliko zahtevaš za nje?

— Ali, ti si moj oče! — je opomnila z nasmehom.

— Dobro, ne smem li kupiti tvojih čipk?

— Jaz ti jih podarim.

— Ne, ne, prineseš denar mami. Ti praviš, da je potrebna.

Deklica je odvila papirnati zavitek, ki ki ga je imela v žepu ter izlekla iz njega dva metra ozkih čipek, ali priprostih in zamazanih od znoja iz ročic, ki so ga naredile.

— Koliko stane meter?

— Prašala sem šest soldov za meter, ali nikdo jih ni hotel kupiti po tej ceni.

— Plačam ti jih jaz. Evo, — in potisnil je dvanajst soldov v roko svoje hčerki.

Vsak dan je prišla Viktorica obiskat svojega očeta in ti obiski so trajali mesec

dni, potem deklica ni mogla več molčati svoje mater, da je našla očeta.

Olga se je prestrašila, Calcedonio pa pokaral Viktorico, ko mu je povedala.

Nova žalost. Uboštvo, kesanje, samostanje njegove soproge prisilile so Calcedonija pozabiti vse, kar se je zgodilo ter jej vse odpustiti. Ali k malu ga je zopet napadla slaba volja in ni si mogel odvzeti izpred oči sramote, ki mu jo je učinila njegova žena z begom, pred oči mu je stopalo izdajstvo te ženske, ki je tako brezobzirno prevrgla in zatrla vse njegove nade, ki mu je ogrenola življenje. Navdušene in iskrene prošnje njegove hčerke so ga zopet ganole. V njem bil se je hud boj, kojemu se ta plemenita duša ni mogla dolgo ustavljati, kakor ti, draga Marija, sama sprevidiš.

Nekoč je šla Viktorica ob navadnej uri obiskat očeta svojega.

Govorila sta o raznih stvareh, slednjič je deklica sedla, da oče naredi njeno podobo, koja je uže več dni sem namerjaval naslikati.

— Veš, ata — rekla je, ko jo je oče slikal — pred vratni je —

— Kdo? — praša umetnik prestrašeno.

— Mama . . . Čaka, da jej odpreš.

Prijel si je obraz z rokami.

— Gotovo jej je mraz tam zunaj — nadaljuje deklica občutljivo.

Calcedonio ni mogel več ustavljati se. Stopil je k vratom ter jih odprl. Olga je padla pred njegove noge. On jo molče vzdigne. Viktorica je ploskala z rokami polnega otročjega veselja.

— Ne res, da bōdimo vsi skupaj zdaj? Ti, ata, ne bodeš več sam, jaz ti

bom pripravljala barve. In ti mamica, ne bodes več tako žalostna, on te bode razveseljeval in nam pripovedoval toliko lepih stvari . . .

Zgodilo se je, kakor je hotela deklica. Polagoma se je povrnil mej Calcedonija in Olgo zgubljeni mir; nikoli nista nič omenila o minulosti ter se zopet ljubila. Ona mu ni nikdar povedala sramotnega svojega življenja, niti suženjstva, s kojim jo je oni hudobnež mučil, niti kako jo je zadnji zapustil, ko je pošel denar, ki jej je še ostal od njene dote, niti družega trpenja — in tudi on jej ni nikoli omenil, koliko zaničevanja je moral prebiti, kako se je moral bojevati proti uboštvu, ne da bi se udal ter se kdaj prodal.

In vendar, kar ni storil sam, storil je za njo, ki ga je izdala ter onečastila. Za njo se je slednjič prodal, ko je sprevidel, da le tako more rešiti njo in deklico pogube!

Misli si, draga Marija, kako je trgalo njegovo dušo, uže tako razmučeno v poprejšnjih mukah, ko se je moral poprijeti slikanja malih naročenih podob, napisov za štacune, in škatljice za sladčice. K malu se je temu slikanju privadil, da mu je šlo hitro od rok, kar je spoznal sam ter se čestokrat žalostno pohvalil. Naredil je celo dve na dan. Namišljena morská obrežja, štiri letne čase, razgled Neapola, vse enake, živih barv, prodajal je po osemnajst do dvajset frankov dvanajsterico trgovcu, ki je pri njem naročeval.

Nekatere podobe, pri katerih je zgubljal več časa, oddajal je po pet ali šest frankov jedno. Trgovec jih je pa prodajal za dvakratno to ceno. Za naslove zahteval je toliko od črke v obzir imajoč velikosti črk in ukusnosti dela.

balova in predlaga, da bi zbor izvolil nekoliko poverjenic, katerim bi bila skrb družabnice nabirati v raznih krogih in društvi, češ, da odbor ima uže zadosti posla in ne more toliko skrbeti za propagando, kakor je to potrebno.

Gospa predsednica odgovarja, da se ta predlog sicer ne strinja z §. 9 društvenih pravil, ker po tem §. je imenovanje poverjenic stvar vodstva podružnice, ker pa je predlog res vsega uvažanja vreden, predlaga, da bi se novemu vodstvu naložilo, da imenuje več takih poverjenic. Ta predlog družabnice živo odobravajo in tudi pri glasovanju soglasno potrdijo.

Gospica Ema Umekova predlaga, da se zbor gledé na veliki trud in izvrstni uspeh, katerega je imelo začasno vodstvo z osnovanjem ženske podružnice, začasnemu vodstvu zahvali s tem, da vse navzoče družabnice vstanejo raz sedeža, kar se tudi zgodi mej živoklicí.

Ker se nobena več ne oglasi k besedi, naznanja predsednica, da je treba rešiti še zadnjo točko: volitev novega vodstva, kar se more zgoditi pismeno z listki, ali pa ustmeno. — Oglasi se k besedi gospica N. in predlaga, da se voli ustmeno in sicer, da se z aklamacijo izvoli dosedanje začasno vodstvo; temu predlogu se pridruži tudi gospica G. — Gospa predsednica stavi na glasovanje ta predlog, ki je bil sprejet soglasno. Predsednica torej naznanja, da so izvoljene za predsednico gospa Vekoslava Valenčičeva, za nje namestnico gospa E. Abramova; za blagajnico gospica Ljudmila Mankočeva, za nje namestnico gospica Ivanka Kalistrova, za tajnico gospica Justina Micheli, za nje namestnico gospa Julija Net. —

Gospa predsednica se v svojem in v imenu drugih odbornic toplo zahvaljuje za veliko zaupanje, katero opravičiti bode prva skrb vodstva in ko še navzoče družabnice spodbuja k marljivemu delovanju na narodnem polju, naznanja, da je zbor sklenen. Zbor se je torej sklenol ob 6 in pol uri. —

Dostaviti nam je, da smo se v resnici čudili tako lepemu redu in pravilnemu zborovanju, kakor se niti na mnogih možkih zborih ne nahaja, in da je moral vsakega pričujočega veseliti, ko je videl, s kakim navdušenjem so naše gospe in gospice pokazale svoje goreče rodoljubje. — Živele!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Cesarjevič Rudolf je 15. t. m. odpotoval v Berlin ter 16. t. m. tja dospel, kder ga je na kolodvoru sprejel princ Viljem, general Wartensleben, mestni gubernator, mestni poveljnik in policijski načelnik. Cesar in cesarica sta ga pozdravila v cesarjevi palači ter povabila na obed.

Poslanska zbornica je 16. t. m. nadaljevala razpravo o banknej predlogi; sprejel se je z 124 glasovi proti 114 poslanca Derschatte predlog, po katerem se ima dobiček deliti mej banko in državo, ako doseže šest odstotkov, ne pa sedem. Za to so glasovali nemški klub, nemško-avstrijski klub, demokrati, antisemiti, posamezni udje Coronijevega in češkega kluba. Zbornica je potem z 193 glasovi proti 82 zavrgla Trojanov predlog gledé poliglota teksta na bankovcih ter sprejela brez promembe dotični člen. Člen 111 banknega statuta, gledé vračunanja 30 milijonov menje v zlatu v gotovino, sprejel se je brez promembe. Poslanec Pattai je govoril zoper to določbo ter priporočal podržavljenje banke. Poslanec Neuwrth se je temu upiral in rekel, da bi potem Ogrí gotovo ustanovili lastno banko. Potem so prišla v razpravo pravila hipoteknega in kreditnega odelka avstrijsko-ogerske banke. Pri §. 11, posebne banke pravice, govoril je poslanec Kronawetter zoper bankno pravico, da banka sme izvrševati politiške eksekucije brez dovolitve sodišča. Dvorni svetovalec Steinbach je na to opazil, da ima ta določba veljavo uže od leta 1878. Gališka deželna banka ima prav to pravico. Nobenega vzroka ni, da bi se avstrijsko-ogerske banke ta pravica vzela. Poslanec Türk predlaga resolucijo in določitev manjših obrestí, on govori zoper Neuwrth in od njega priporočano socialno politiko, katera je interesom le enega rodú na život umerjena. To je vzbudilo velik nemir, načelnik je Türk posvaril. Paragraf 11 se je potem sprejel brez promembe, Türkova resolucija je padla. Nato sta se sprejela oba dogovora z Ogersko, kakor tudi oba zakona gledé dolga 80 milijonov z

dotično resolucijo vred in s tem je bila rešena banka predloga. — Nazadnje se je potrdila Bienertova volitev in dovolilo sodno postopanje zoper poslanca Pattai-a. Včeraj je bila zopet seja.

Proračunski o dsek je 17. t. m. sklenol resolucijo, naj vlada še mej tem zasedanjem poda predlogo, s katero se mala loterija odpravi, ali vsaj zdatno omeji.

Vnanje dežele.

Ruskega carja so hoteli zavratno umoriti. O tem imamo ta le poročila: V angleške spodnje zbornici je 15. t. m. odgovoril Ferguson na neko prašanje, da je vlada dobila vest, katero z globocim obžalovanjem naznanja, da so bili v Petersburgu v nekeje ulici, skoz katero je imel car iti, zasačene nekatere osebe, pri katerih so našli razpokljivo tvarino. Ferguson veselí, da more naznaniti, da se je nevarnost na carjevo življenje odstranila. — „Standardu“ se poroča iz Berlina 14. t. m.: Poslanice iz Petersburga poročajo, da je bilo na Nevskijevem prospeku, pri Aričkinovej palači, v kateri prebiva car i njegova obitelj, ugrabljenih šest študentov, pri katerih so našli razpokljive tvarine. Studentje so menili, da pojde car v katedralo. — V „Times“ se iz Berlina poroča: Vest o spodletelem atentatu na carja se je potrdila. Ta dogodek utegne imeti na potiške zadeve v Evropi velik vpliv. Car je neki tudi sklenol, popustiti bolgarsko prašanje in sploh zunanjo politiko, da se mora popolnoma posvetiti notranjim zadevam; drugi pa vendar menijo, da ta dogodek carja nagne na to, da se nevarne zunanje politike poprime. — „Times“ poročajo z Dunaja: V Petersburgu so prišli na sled zaroti, s katero so hoteli ustanoviti ustavno vlado. Pravijo, da se nihilisti te zarote niso udeležili. Zarotniki niso imeli namena, umoriti carja, ampak hoteli so ga le presiliti, naj se odloči za ustavo ali odstop. Trdi se, da so zarotniki na visocih socialnih mestih. Več oseb so zaprli. — Iz Petersburga 16. marcija: Vladni časnik piše: 13. t. m. so na Nevskijevem prospeku zasačili tri študente petersburškega vsučilišča, pri katerih so našli z dinamitom in strihlinom napolnene in z svinčenimi kroglicami nabite bombe. Zaprti so izjavili, da so udje tajne družbe, ki ima hudodelske namene. — Iz Petersburga 16. t. m.: Zaprtih šest študentov, ko so jih zasačili, bilo je postavljenih na treh mestih v ulici. Pri vsakej grupi so našli eno bombo. Da imajo zarotniki zavveznike, o tem še nič ni znano.

Srbski kralj je poslal generala Horvatoviča na nemški dvor z lastnoročnim kraljevim pismom, v katerem čestita nemškemu cesarju. Italijanom se neprenehoma sline cedó po avstrijskih deželah; to je alfa in omega njihove poželjivosti. Zato tudi ne morejo videti prijateljstva z Avstrijo. Časnik „Diritto“ zadnje dni zopet nujno priporoča zvezo s Francosko, ker prej ali slej se uname vojna, v kateri napadeti Francoska in Rusija Nemčijo in Avstrijo. V tem primeljami pa je francoska vlada zagotovila Italiji pridobitev južne Tirolske, karniških in juliških planinskih dežel, ter se odpovedala vsacega vtikanja papežu v prid in pripomore tudi Italiji k pridobitvi Tripolitanskega, ako bode Francoskej zavveznica Italija, od katere se le to zahteva, da bo branila Avstrijem prehod na vshodnji meji in delala na to, da se Francozom povrne Alzacija in Lotaringija. Iz Rima se poroča, da je general Gené italijanske vladi iz Masave naznanil, da je Abisincem izročil 1000 pušk, katere je zaplenil, da Abisinci oproste Salimbenjevo ekspedicijo. Italijanska vlada pa tega ni odobrila ter vsled tega generala poklicala iz Masave, kamor pošlje drugega poveljnika.

V Belgiji zopet delavci popuščajo delo in groze; vojaki varujejo večje izgrede.

DOPISI.

Trst, 18. marcija. — [Izv. dop.] — (Vreme. — Lahonov moč. — Naše domače reve in težave). — Taka je vremena, kakoršno smo imeli od nedelje do četrta, v tem času v Trstu pač ne pamtijo stari ljudje; skoro 3 dni smo bili brez vsake telegrafíčne in poštne zveze, popolnoma od drugega sveta odtrgani, po mestu je sneg tako naletaval, da niti Tramway ni mogel redno poslovati. — Si morete misliti, kaka konfuzija v Trstu — trgovskem mestu, ko trgovci vsaki dan pričakujejo važnih poročil; pa kaj se na borzi!

Tam so borzijanci kar besneli, in par dni ni bilo prave borse. Nekateri trgovci so pošiljali v Italijo svoje ljudi, da so od tam telegrafovali na Nemško in druge kraje; pošta pa je važnejša pisma in pakete pošiljala z vozom po velikeje cesti. Niti denes niso dospeli vlaki v Nemško; mogoče da dosepejo še le jutri. Na Krasu so nekda zametje visoki, kakor hiše. Presneti Mathieu de la Drôme! ni sicer uganol vremena za prve dni meseca, ali od 13. t. m. naprej gre vse po njegovem „receptu“. V okolici in v Istri so nekda sadna, oljkovna drevesa trpela, v nekaterih krajih celo tudi trta.

Po mestu je še denes mnogo snega in okolica nam ostane gotovo še nekoliko dni pobeljena. — Naše starešinstvo prav pridno naklada bremena; uže v februvarju je sklenolo, da vsi oni, ki imajo vinske zaloge, morajo sami plačati uradnike, katere potrebujejo pri dačnih operacijah; ta sklep je namestništvo ustavilo; ali v večrajšnji seji ga je mestni zbor z nekakim protestom zopet potrdil. Bomo videli, kaj bo iz tega! Sicer pa se ljudem prav godi; naj volijo le Lahone v mestni zbor, kakor navadno, pa bodo še tako plačevali, da bodo črni. Vsakdo mora menda znati, da Lahoni potrebujejo mnogo denara za vzdrževanje svojih mnogih agitatorjev — stopačev. To so nasledki političnega indiferentizma sicer pošteno mislečih ljudi! —

Ne vemo, koliko časa bodo v rumeni hiši Lahonom puščali proste rokó; ali znano nam je, da se vse, kar bi bilo v škodo Lahonom, le počaši ali pa prav nič ne rešuje, še manj pa dovoli. — Nek dopisnik v ljubljanski dnevnik se uže zopet spravlja na „neke prvake“ tržaških Slovencev, češ, da so ves narod osramotili, ker niso še dognali rekurza proti sklepu mestnega zbora o zadevi slovenske ljudske šole v Trstu; dotični še celo kvasi o neke miznici in sploh sumnič nekatere osebe, ki so se sè stvarjó bavile. Nam je le to znano, da se je rekurz o pravem času, ne da bi se bil zoril v kakej miznici, izročil namestništvu, da je potem odbor polit. društva stvar dvakrat pismeno urgiral, in da je bil sam predsednik polit. društva pri namestništvu v tej zadevi, ter da se mu je obljubilo, da se bode stvar pospešila.

Ker se je torej v tej stvari vse storilo, kar je bilo sploh mogoče, ne vemo, kaj bi še mogel storiti odbor, morda „odstaviti“ krivca na namestnji? Sicer pa vabimo dopisnika, da se vpiše v društvo; občni zbor, ki bode v kratkem, mu bode rad dal mandat, da on to stvar izposluje. — Sicer pa naj mu bode povedano, da leže leta in leta tudi rekurzi nekaterih občinskih zastopov, posebno istrskih, pa da se vendar dotičnim zastopom ne more očitati, da so osramotili narod. — Žalostne so razmere na Primorskem, to vsakdo vé; ali sè zbadanjem in natolcevanjem se prav nič ne zboljšajo, pač pa z delom in z vstrajnostjo.

Mi smo uže enkrat povdarjali, da bi bilo potrebno, da bi se na Dunaji vsi slovenski poslanci, ne le naš jedini, zanimali za tržaške zadeve, ter se potegnoli za to, da se nam tukaj zboljšajo razmere. Morda so tudi uže kaj storili v tej zadevi, pa težave se gotovo tudi njim delajo; saj še Kranjske nemorejo obvarovati z vso dobrovoljo pred poskusi germanizacije.

Pa kedo bi jih zarad tega tožil, da delajo narodu kvar? Imamo sicer ljudi, ki za vsak korak želé hvale; naše delalne može, ne prvake, ker prvakov pri nas še ne poznamo, pa niti krivična graja ne udari toliko v nos, da bi postali nahodni in „nervozni“.

„Cmendranje“ nič ne pomaga; delajmo rajše vsi združeni za eno in isto stvar, vsak po svojej moči in ne odtegujmo se delu, ker v Trstu je krvavo potrebno navdušenih delavcev v javnosti, z besedo, pa tudi z dejanjem.

Na južnej železnici 10. marcija 1887. [Izv. dop.] Ne zdi se mi potrebno, da bi se oglašil zaradi dopisa z južne želez. št. 18. „Edinosti“ od 2. t. m. in to radi tega ne, ker dopis v št. 18. ni niti najmanjše trohice dokazal, da je neresnično, kar sem jaz v svojem dopisu št. 15. tega cenj. lista povedal. Ker me dopis pa le kliče — na svitlo, ne zamerite, gospod urednik, ker se sem skobacal iz svoje zimske luknje — ter se zopet prikazal na svitlo.

Vi, g. dop. v št. 18. sicer priznavate, da se mi je krivica godila, ker nisem vdobil potrebnega odpusta, a vi pravite, da to zaradi nevednosti, — ali to ni tako, ne trdim, da sem kak učenj. Jaz sem le preprost človek, ali v 15. letnem službovanji pri tem društvu sem vendar toliko zvedel — da vem za zapahe nižjih in

višjih vrat. — Trkati pa na višja vrata — ako so nam nižja zaprta, to je prevelika predrznost, — da žali Bog, uže marsikdo se je v enakem slučaju opekél tako, da mu ni kmáli pozabiti. Toraj ne zaradi nevednosti, temveč pa zbog straha se opušča trkanje na višja vrata, ker skušnja nas uči, da se nam je čuvati.

Vi, gosp. dopisnik nam uže v drugo slavo pojete, da smo nevedneži, no pa tudi ko bi bili? — vsaj železniški čuvaji vendar ne potrebujejo doktorskega diploma niti proforskega izpita, — brez obojega — šraube natisnemo, žeblje zabijemo, travo iz šote populimo i lahko lukomatiju posvetimo, — vse še lahko storimo, če tudi smo nevedneži, a kako lepo si vendar le smemo zapamtiti, da je ne pozabimo koj. Sicer pa več oči več vidi.

S Krasa, 6. marcija. — Prečitavšt dopis s Krasa v cenjenej Edinosti št. 18 o kmetijskem predavanju dne 26. i 27. februvarja t. l., dovoljujem si v dodatek nekoliko obširneje navesti ono poučevanje v Repnem, evo tedaj:

Nekaj minut pred 10 uro predpol. se prikaže na Repentabru g. Jakob Perhave, kmetijski učitelj. Ljudstvo se zbere k božjej službi, kmetijski učitelj pa se je sprehajal med božjo službo okoli Repentabra! Za vse veljajo besede. „Prazno je delo brez sreče z nebes“, a kmetovalci jih pa često britko okušamo.

Ob jednej uri popold. pride g. učitelj v repentaborsko šolo, kjer je začel svoj pouk. Došlo je tudi nekaj poslušalcev. Začel je g. učitelj čitati svoj referat tiho i nedoločno tako, da bi poslušalec v razumenje moral napeti štiri ušesa. Nedoločno izgovarjanje glasnikov, — besed, je svedočilo, da je spisala druga roka oni referat in da gospodu slovenščina prevzročuje premnogo truda.

Prvle je prečital referat o gnoji, naštevaje korist gnoja, razna gnojila i dokazoval, kako dobiti dober gnoj, utemeljuje, da kolikor boljša hrana se zauživa, toliko boljše gnoj se dobiva. Pravil je, da konjski gnoj, ker konji zauživajo slamo in seno, ni tako dober, ko takih živali, ki zobljejo zruje, tudi ne svinjski, če prasi jedó repo in druge rastline, boljše pa od onih, kojim se zrnje polaga ter nasvetoval, dajati konjem in prešičem zrnje i vsej živini dobro krmo, da se dobi dober gnoj. Istina, da je poljedelcu gnoj prevažen, ali da bi radi gnoja polagal živini zrnje, s čem se bode pa on hranil? —

Poučeval je, naj se gnojé njive z apnom, kojega kmetovalci pogrešajo še pri stanovanjih i nemajo novcev, da bi je kupili; tako tudi, naj gnojijo njive sè semletimi kostmi, a nasvetoval ni, kje jih dobiti.

Nasvetoval je tudi, da je najboljšje, gnoj iz hleva naravnost na njive voziti in precej zaorati. Čuden se mi je zdel tak nasvet, ker sem večkrat čital, da najboljši i rastlinstvu najugodniši — je oni gnoj, ki se na gnojišču praviloma i dobro prekuha. Gnoj se nosi iz hleva kolikor toliko pomešan sè suho steljo, ki postane pravi gnoj, ako se na gnojišču praviloma premeša i prekuha.

Potem je prečital referat o cepljenju sadnih dreves, kazaje v modelih načine cepljenja. Nekateri modeli so bili za „deveto vas“, kajti čuden se mi je zdel model za cepljenje v sklad, kjer se ni plemeniti lub dotikal divjakovega luba. Se li more cepljenje posrečiti, ako se lub ne dotika luba?

Tretja točka pouka o kletarstvu je zaostala, ker se je bližala popoldanska služba božja i naši posestniki so odšli v „božji hram“, g. učitelj pa se je odpeljal v ponosni Trst.

Prav je, da se naš kmetovalec poučuje v obdelovanju svojih posestev, a navedeni pouk ne bode koristil našim zemljanom, kajti učitelj kmečkoga naroda mora biti veš jezika, v katerem poučuje. Pri pouku se je ozirali na „narav krajevnih razmer“, drugače je neploden.

Nehote se mi vriva misel. Škoda mučiti g. učitelja s hojo i čitanjem, da boljše bi bilo poslati županstvom ali vaškim učiteljem take referate i zaukazati, javno jih prečitati pred občinarji, kar bi se lahko zvršilo na en dan po vseh županstvih sivega Krasa i zaužili bi vsi takoršen pouk, kakor dutovski in repenski občinarji.

Na reškej železnici 11. marcija 1887. [Izv. dop.] Gospod urednik! v Vašem cenj. listu smo nedavno čitali več dopisov z južne železnice.

To mi daje povod k prošnji, da bi tudi meni dovolili v Vašem listu majhen odelček.

Ni davno, ko sem bil v Ljubljani, nazaj grede mi je neki moj prijatelj kolega vedel dosti povedati o dogodkih poleg Gornjih-Ležeč, a med vami bi čast. bralce zanimalo to le: Nek „Partifirer“ na Oberležečeh je ob enem tudi „butegar, oštir itd.“ in če se ne motim, imenoval ga je Anton Skop — rekel je, da se je ta Skop — ali kali — pred dvema letoma oženil in da se je uže tisti pot bahal z osem tisoč forintov v gotovini! a zdaj pa da je največji bogataš v Vremskej fari! — pa naj bi le bil — ko bi ta Skop čuvaje pri miru pustil, in ko ne bi silil delalcev, koji pri njem delajo, da morajo v njegovej štacuni živež na draginjo kupovati — in ostale novce v njegovej krčmi podudljati; in to človeče se še celo predrzne poštenega delalca strašiti: čujte, če ne boste pri meni kupovali živeža, ne boste dolgo delali! — Ko bi pa kateri čuvajev, koji imajo proste liste za v Ljubljano, oziroma v Trst, in si toraj tam pol po nižji ceni živež kupijo, poprosil ga, naj mu le s priložnostjo pripelje vrečo k bajti, hitro se odreže, (da si tudi nam gospodje tega ne branijo): „Bi kópli pr mén, paj b' Vam prpalau, pa kaj hodiste u Lablano.“ Naj nam bo dovoljeno vprašati: ako je „Partifirer“ res „butegar in oštir“? — in premore še toliko tisočakov v gotovini — zakaj ne bi bil raji doma, ter pre-pustil to službo kakemu bolj potrebnemu? — Slavno odelkino inženirstvo v Postojni pa bi prosili, in to zaradi interesov želez. družbe same največ, naj blagovoli poizvedeti, čemu ta bogatin društvene novce vleče? ali edino, za to, da cele dneve preleži v senci? da študira, kje mu od posojenih novcev bolj visoki obresti dote-kajo? Da pa delalci na lopate naslonjeni dremljejo, v tem ko on svojo štacuno in gostilno preračunava, razumeva se samo ob sebi.

Skrajni čas bi toraj bil, da bi vsaj delalci in čuvaji bili enkrat tega bankirja prosti.

Domače vesti.

Seja tržaškega mestnega odbora. Predsednik: župan Bazzoni, vladin zastopnik svetnik Schemerl.

Po prečitavanju zapisnika seje od 2. t. m. je bila volitev odbora v 11 odsekov. Voljeni so vsi prejšnji odborniki. Volila se je potem komisija za prihodnje dopolnitve mestne volitve. Po zastopniku dr. Piccoli-ju podpirana prošnja za donesek k troškom za popravek stolne cerkve se odda odboru za javne zgradbe na posebno poročilo. — Živahna razprava se je vnela zatim prislededečji točki in o prošnjah društva Tramvay. — Govorili so odborniki Dr. Venzian, g. Rasovich, Combi, Dr. Geiringer in prof. Viertahler. Pri glasovanju se je dovolila zgradba novih prog in ostale točke. — Konečno je bilo na dnevnem rodu vprašanje o dacu, katero je bilo po živež debati sprejeto v onej obliki, ko je stavila mestna delegacija, da namreč morajo vinotrčci plačati sami carinske uradnike pri raznih operacijah v kleti, izvzemši pri onih tekočinah, ki so namenjene za transito. Vladin komisar vitez Schemerl je stavil prašanje, ako se bo ta sklep precej izpeljal, na kar mu je župan odgovoril, da se poprej naznani namestnistvu. S tem je bila zvršena seja.

C. k. pošto je te dni pošiljal tržaški poštar, gosp. E. D. z vozmi po voznej cesti na Sežano in Postojno. Kar pa je še bolj zanimivo; pripeljal se je poštar véčera na senč in Postojne v Trst. — V Trstu so senč pač kaj nenavadnega.

Promet je popolnoma vstavljen, vsled velikanskih zametov na Krasu in na Kranjskem, ves ta teden uže nismo dobili ne pisem ne časopisov iz notranjskih krajev, razun iz Goriškega; pa govore, datudi denes ne bode dunajskih vlakov. — Kaj je Trst brez pošte, si lahko misli vsakdo. Ubogi trgovci; ali še hujša gre časnikarjem. — Denes so pa uže vsaj začeli dohajati telegrami, katerih je na tisoče.

Za popravke tržaške katedralke je stavbeni odsek razpisal konkurz. Po tem se morajo ohraniti zidovi in bazikalčna uredba. Gledé fasade se morajo narisati novih del, ki imajo dalje segati iz cerkve, tudi oni sedanje stavbe predložiti; enako tudi gledé zvonika, pri tem pa se ne smejo poškodovati rimski spomeniki, ki ga držé. O njih ohranitvi in popravi mora ponudnik predlog vložiti. Predložiti se morajo dalje načrti vseh posamičnih delov in okrasb. Tudi se mora natančno naznaniti tvarina, namenjena za dela. Proračun za popravo znaša 300.000 gl. Vsak naris mora

podpisati, kdor ga je napravil, ali mu priložiti kak moto. Razpisane so tri nagrade: prva z 2000, druga s 1500 in tretja s 1000 gl. Konkurz je do 1. marcija 1888. odprt. Kdor želí véč vedeti, naj se obrne na pisarnico škofovske kurije, ali pa na katera odbornika.

Tržaške novosti:

Brzobjavna zveza z Trstom. Trgovinsko ministerstvo je odredilo, da se imajo vsi brzobjavi na Trst v Gorici sprejemati in od tam po železnici v Trst pošiljati, dokler se poškodovane brzobjavne proge zopet ne popravijo. V ta namen so bili poslani iz Trsta v Gorico trije uradniki s Hughes-ovim strojem.

Krivo sumničenje. Blagajniku tukajšnje filijale kreditnega zavoda je pred nekaterimi dnevi pri zaključanju knjig manjkalo 500 gl. Ker ni vedel, ako je to svoto krivo vpisal, ali ako mu je z mize zginola, je prijavil stvar redarstvu. Policija je opazovala služabnike banke in ker se je videlo, da eden izmed ovih veliko troši, se je takoj proti njemu postopalo. Toda mož je mogel svojo nekrivost dokazati ter so ga naravno iz zapora izpustili. — Javil se je zatim še nek trgovec, koji je blagajniku dokazal pomoto v knjigi in tako ubozeza služabnika sjažno izpričal. — Kake neprijetnosti je moral pretrpeti siromak vsled uradnikove nepazljivosti!

Nesreča. Vsled dežja se je odkrušil kos zidu izpod strehe hiše št. 11 v ulici Acquadotto ter padel ravno mimo-gredečej služabnici Mariji Augin na glavo. Sirota je pridobila hudo rano.

Policijsko. Ponarejene srebrne goldinarje imamo, hvala Bogu! zopet v Trstu. Véčera je prinesel tak „tolar“ Andrej L. na policijo in javil, da ga je dobil v neke prodajalnici. — 25 letni Stefan P. iz Krajnevasi je zagrabil véčera v neke prodajalnici hleb sladkorja in pobegnul. Noge pa mu niso bile dosti hitre, kajti nek stražar ga je takoj dotekel in mu sladko breme odvzel, njega pa spravil pod ključ. — One tatove, koji so pred nekoliko dnevi ukradli v nekež žganjariji 50 gl. vredno harmoniko, so našli v četrtku. Bili so trije tržaški postopači, kojim bode sedaj sodnja koja zagodla. — Redarstvo je prijelo véčera Josipa Coretti v njegovem stanovanju, ulica del Ponte št. 5, ker je isti iz Trsta sodnijsko odpravljen. Toda Coretti je skočil brhkih nog skozi odprto okno 3 metre visoko na ulico in — hajd v beg! Do danes ga še niso videli. — Véčera ob 1 uri so zaprli 37 letno vratarico Katerino M. iz Gorice, ker je sumljiva da je ukradla gospej Ani B. dva krasna vrča vredna gl. 26. — Mesar Franjo K. iz Sv. Križa se je gostil celo noč v neke kavarni na trgu Barriera. — Ker ni imel evenka v žepu, da bi poravnal dolg od 2 gl. 90 novč., so ga vzeli v ob-skrbo na policiji. — Augustin F. je oddal na policiji ponarejeno dvajsetico, koja je dobil od nepoznatga človeka.

Sodnijsko. 14. t. m. je dobil 24 letni težak Anton Taller 15 mesecev težke ječe, ker se je 29. januarja t. l. grozil svojemu lastnemu očetu, da ga bode umoril. — 31 letnega delalca Jakoba Bratus so obsodili na 6 tednov težke ječe, ker je nagovarjal druge nadničarje pri zgradbi železnice Hrpelje-Trst, da delo ustavijo, kajti potem bi se jim plača povišala. — Spravili so ga pa pod ključ predno si je še mogel somišljenikov pridobiti. — 15. t. m. je bila obravnava proti Edmundo Pagnini, koji je 6. februarja t. l. v prepiru svojo ženo z nožem ranil. Dobil je 3 mesece ječe. — Zidar Peter Mičar je 22. decembra p. l. udaril svojega pajdaša Pavla Rizzi z 2 kg. težkim kladvom po glavi, ter ga lahko poškodoval. — Za dokazano junaštvo so mu dali 4 mesečno pokoro.

Narodna čitalnica Vipavska je preložila na 19. marca t. l. v korist Erjavčevega spomenika in ustanove napovedano „Besedo“ zarad izvanredno nastale silovite burje s zameti na 27. t. m. z istim sporedom.

Mesto bolnišnega oskrbnika je razpisano v Pulji. Letna plača iznaša 1000 gl. Prošnje do 30. marca t. l.

Razpisana je služba občinskega zdrav-nika v Barbanu. Letna plača znaša 800 gl. poleg tega bo imel zdravnik užitek od necega travnika ob Arsi. Službo ima nastopiti 1. maja t. l. za eno leto, ta služba se podaljša od leta do leta, če se tri mesece poprej od ene ali druge strani ne odpove. Prošnje je vložiti do 15. aprila na občinski urad v Barbanu.

Pegorelo ljubljansko gledališče. Škoda, koja je nastala požarom ljubljanskega gledališča je po poverjenstvu uže procenjena. Zavarovalno društvo „Riunione Adriatica

di Sicurtà“ v Trstu plača 60.001 gl. 99 novč. odškodnine. — Hvalevredna je točnost društva in hitrost, z katero so se dela izvršila.

Skovalo se je novce v Avstrijsko-ogerskem v letu 1886, in sicer, na Avstrijskem: 6.802.522 goldinarskih in dvagoldinarskih kosov v vrednosti 6.895.510 gl., 301.619 Marije Terezije tolarjev v vrednosti 634.856 gl. 84 kr., 18.322 četvornatih cekinov, 290.705 enojnatih cekinov in 139.657 osemgoldinarskih kosov v vrednosti 2.878.388 gl. 10 kr., potem 41 milijonov kosov drobiža v vrednosti 400.000 gl. Na Ogerskem je bilo skovanih: 1.565.967 goldinarskih kosov, 312.611 osemgoldinar-skih kosov, 390.66 štirgoldinarskih kosov v vrednostih 2.690.366 gl. 40 kr. in 17.670.993 krajecarjev. Vsega skupaj se je v obeh državni polovicah skovalo novce v vrednosti 15.241.798 gl. — Marija Terezija tolariji so zelo priljubljeni v ju-trovih deželah, posebno v Abisiniji in Sudanu. Ko so imeli Angleži vojno z Sudanci, naročevali so te tolarji pri dunajске kov-nici in sedaj jih naročajo Italijani za svojo posadko v Masavi.

Železnice na svetu. V letu 1881 so znašale vse železnice na zemlji 393.868 kilometrov, v dobi petih poznejših let pa se jih je zgradilo za 93.872 kilometrov, tako da so znašale koncem leta 1885 sku-paj 487.740 kilometrov. Da se more pre-dočiti ta dolgost, treba je znati, da znaša obsežek zemlje na ravniku 40.070. kilm. in srednja daljva lune od zemlje 388.500 kilm. Dolgost vseh železnic na zemlji je bila tedaj koncem leta 1885 uže tolika, da bi dvanajskrat zemljo obsegla in za 100.000 kilm. večja od oddaljenosti lune od zemlje. Evropa je imela 195.057 kilm, železnic, Amerika 250.663 kilm., severno ameriksanske države same 207.508 kilm. V Aziji pa je bilo le 22.379 kilm. železnic, največ v Indiji, in sicer 19.308 kilmtr. Afrika ima 6895 kilm. železnic. V Avstraliji je bilo 12,947 kilm. železnic. Stale so vse te železnice 104 milijard.

Potres v Liguriji se je 11. t. m. po-poludne ponovil; bil je v nekaterih krajih precej hud.

Velika nesreča. Blizu Bostona v se-vernih ameriksanskih državah se je 15. t. m. prevrnil železniški vlad v petdeset čevljev globok propad, nad katerim se je most podrl. Mrtvih je na mestu obležalo 330 in 40 je bilo ranjenih. V Ameriki so tako nesreče uže navadne.

Opozorujemo naše č. čitatelje na da-našnje „Poslano“ knjigoveza g. Bonača v Ljubljani in priporočamo to trdko, koja je poznata radi svoje točnosti in solidnosti.

Popravek. V zadnji številki v izkazu doneskov za Dolinarjev spominek, svota vкупno ni prav izkazana in mora biti:

Skupaj . . . . . f. 31.60
Zadnjič izkazanih 152.05 1/2
Skupaj . . . . . f. 183.65 1/2

Tržno poročilo.

Kava — cene jako trdne. Moka stane f 112 do 125, Ceylon plant. f. 106 do 138, Portoriceo f. 110 do 115, S. Domingo f. 88 do 93, Rio f. 79 do 89, Santos f. 79 do 90, Java Mal f. 95 do 96, Sladka skorja f. 34 do 36, nageljnovi evčiči f. 138 do 139. poper f. 84 do 94.

Sladkor — malo kupuje — Sladkor v vrečah Pilé stane f. 17-25 do 20.

Sadje — Pomaranče f. 2 50 do 5, limoni f. 3 do 5 50 fige v venčih f. 10 do 11, rožiči pulješki f. 10 do 11, grški f. 5 do 5 50, mandlji f. 78 do 86, čespe kranjske f. 10 do 11 50, opaša f. 20 do 21, razne cv. b. f. 14 do 17, Elemé f. 16 do 27, Sultanina f. 21 do 34.

Olje — namizno f. 50 do f. 66.—, jedilno for 33 do for 38.—, bombažno for. 25 do for. 35.

Petrolje — rusko f. 7.—, amerikansko f. 9 do f. 9 25.

Domači pridelki — fižol rudeči f. 8.—, beli f. 9.—, bohinee f. 9 do f. 9 50, koks for. 10 do f. 11.—, maslo dobro štajersko f. 88 do f. 96.—, maslo je zdaj bolj iskano in se prav fino blago še draže plačuje.

Žito — ruska pšenica f. 9.50 do f. 10.— ko-ruza levantinska f. 6 25.

Les — slabo obratjan. Deske kranjske na-vadne colarce f. 41 do 65, škurete gorenske f. 44 do 70.

Seno — iskano, ker te dni ni nobenega do-voza; plačuje se konjsko po f. 1 80 do 2 10 in volovsko do f. 2 25 in če bo cesta še zaprta, ga bodo morali plačevati kravarji celó po f. 3

Borsno poročilo.

15 t. m. je bila navadna polumesečna likvi-dacija, ki pa je provzročila velikanske zadrege, kajti pošte ni uže ves teden, mnogim trgovcem so izostale menjice, drugim gotov denar, tretji si zopet niso mogli preskrbeti rimes itd., zadrega in zmešnjava je velika, ki je véčera (v Trstu se namreč račun plačevajo o petkih) še veča po-stala — Skoro večina trgovcev tirja odloga in naravno je, da se bode moral pripoznati kak moratorij. Pri takej zmešnjavi naravno nema no-

beden volje ne kupiti ne prodati; na borsni je torej le konfuzija brez pravih poslov. Vendar pa so kurzi drž. papirjev jako trdni z najboljšo ten-denco in se utegne engajirati špekulacija „à la hausse“.

Dunajska borsna

dne 18. marca.

Enotni drž. dolg v bankovcih	— — — — —	gl. 80-40
„ „ v srebru	— — — — —	81.30
Zlata renta	— — — — —	111.80
5% avstrijska renta	— — — — —	97-10
Delnica narodne banke	— — — — —	821—
Kreditne delnice	— — — — —	287—
London 10 lir sterlin	— — — — —	127-90
Francoški napoleondori	— — — — —	10-08—
C kr. cekini	— — — — —	6—
Nemške marke	— — — — —	62,65

Nikomur jih ni potreba rabiti, ako se ni popred vprašal, najboljšo priložnost dajo tisoče zahvale, koje se objavljuje o švicarskih kroglicah lekarničarja R. Brandt-a. — Dobivajo se v lekarnah sklatljica po 70 novč.

Zahvala.

Večestiti gospod Al. Spinčič, c. k. okr. šolski nadzornik je Pomjansko šolo in sicer nižjo skpnšćino od 9. do 11. ure predpoludne in višjo skupščino od 11. ure predpoludne dne 1. marcija t. l. nadzoro-val, pri kateri priliki je blagodušno za uboge otroke podaril 2 gl. za kar mu izreka najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo podpisani.

Krajni šolski svet v Pomjanu

dne 14. marcija 1887.

Predsednik in obč. glavar: **Josip Gonjač.**
Svetovalca: **Ljudevit Vodopivec,** župnik.
Matija Klaj.

Poslano.

P. n. blagg. udom „Maticе Slovenske“!

„Maticе Slovenske“ izdávsko leto navadno po troje knjig. Te knjige s broširane. Ali ko-liko je vsaka knjiga več vredna, ako je lično in trdno vezana, to vsak prizna. Posamezna vezana knjiga, ako je kolikaj lično vezana, stoji mnogo več, kakor če se jih veže več na jedenkrat. Na tej podlagi sklenil sem, knjige „Maticе Slovenske“, in sicer navadni format, kakor jih slednja izdaje, vezati okusno, v trdo in fino angleško platno po tako nizkij ceni, ka-kor je mogoče. Platnice z vezanjem vred stale bi za knjigo 40 kr. Ta vez stala bi trikrat menj, nego bi se posamezna knjiga vsaj pri-merno dala vezati. Da mi bode pa mogoče platnice in vez po tej, gotovo nizkij ceni iz-d slovati, je to, da bodem vsa dela izključj vo v svojej knjigovoznici izde al in pa, da me p. n. blag. gg. udje „Maticе Slovenske“ počasté z obilimi naročili. Vez n platnice stale bi za vse tri knjige, ki jih izdá „Maticе Slovenska“, samo 1 gl. 20 kr.

Prosim pa častite ude, da me z naročili kmalu počasté ter s tem pooblasté, da dobim pravo število nebroširanih pol Matičnih knjig in morem tako o pravem času platnice pri-rejati ter knjige brez zadřaka izdelati.

Naročnina za vezanje naj se direktno náme pošilja, da upravištvo „Maticе Slovenske“ ne bode nadlegovano. — Poština znaša do 10 milj daljave 21 kr. in čez 10 milj 36 kr. do pet kilo teža. toraj se tudi lahko trije naročniki skupno naroče.

V nadeji mnogih naročil, priporočam so z odličnim spoštovanjem

IVAN BONAČ

knjigovezec,

Ljubljana, Poljanska cesta št. 10.

Iščejo se letniki **Ednosti** od leta 1880, 1881 in prvi semester 1882. — Ponudb. upravištvo našega lista.

Na obroke!

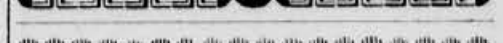
(70—50)

daje pohištvo tapecarije, razno strižno-

blago za obieke, ure vsake vrste

M. Coreni

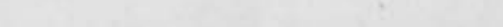
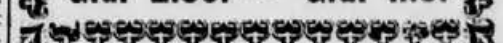
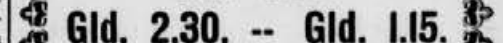
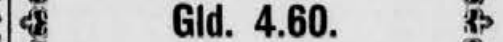
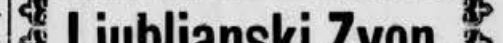
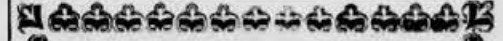
vía della L. — št. 1 P. II.

Prodajalnici v najem.

V **Novem mestu** oddasti se v najem dve prodajalnici, jedna na glavnem trgu, jedna na-sproti c. kr. okrožni sodniji.

Natančnejše pod naslovom: **Hišni gospodar št. 46, Novo mesto, poste restante.** (3—3)

Ljubljanski Zvon.

Gld. 4.60.

Gld. 2.30. -- Gld. 1.15.

